

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd malorum illorum quae dum Lucius in solio suo collocaretur
euenerunt (quae sanè quàm multa fuêre) Sabinus Macedonianus nullam in
historia sua me[n]tionem facit, sed Petrus qui ad Damasum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

HOC loco intelligamus oportet, Imperatorem, dum vixit Athanasius episcopus Alexandrinus, diuina quadam prouidentia Alexandriae & Aegypto perturbandae temperasse: quippe qui intelligeret, ingentem ibi multitudinem esse, Athanasio penitus addictam, & propterea formidaret, ne si seditio Alexandriae excitaretur (est enim populus ille natura sua paulo feruentior) Resp. inde admodum laederetur. Athanasius vero post multa pro ecclesia contestata certamina, cum episcopatum quadraginta sex annos non absque multis grauibuscumque periculis administrasset, decessit in vita, Gratiano, secundum & Probo consulibus: Petrumque virum valde pium & eximium reliquit successorum. Contestatum igitur Ariani magnos animos sumere coeperunt, de Imperatoris religione gloriari, & absque mora Athanasii mortem imperatori, qui tum Antiochia commorabatur, significare. Itemque Euzoius, qui Antiochiae sectae Arianae episcopus fuit, tum etiam occasionem temporis tam commodam oblatam arripens, iter Alexandriam parare, uti rectionem ecclesiarum, quae ibi sunt, Lucio Ariano impertiret. Idem quoque Imperatori visum est. Quare Alexandriam cum potestate Imperatoria, quam celerrime proficisci maturat. Quinetiam Magnus, quaestor Imperatoris, illum eo comitatur. Addebatur etiam mandatum per scriptum ad Palladium praefectum Alexandriae, ut copiis militaribus Euzoi instituto inferiretur. Quocirca & Petrum comprehensum, in custodiam tradunt, & aliis clericis, alio in alium locum amandatis, Lucium in sede episcopali collocant.

Quod malorum illorum quae dum Lucius in solio suo collocaretur euenerunt (quae sane quam multa fuere) Sabinus Macedonianus nullam in historia sua mentionem facit, sed Petrus qui ad Damasum Episcopum Romanum fugiens incolumis seruatus erat, in commentarijs a se relictis ea commemorat, & quod Ariani & Lucius summam in monachos, qui in solitudine vitam agebant, crudelitatem exeruerunt.

CAP. XVII.

Eti

ET si eorū facinorum, quæ in initio episcopatus Lucij, contra eos, qui extra urbē Alexandriae in reliquis Aegypti partibus habitabant, partim in carceribus, partim extra carceres crudeliter patrata fuerunt, & qua ratione alij variis tormētis excruciatī, alij præter ea, exilio præterea multati essent, Sabinus nullā omnino fecit mentionē (quippe qui cū Semiarianus esset, amicorū scelera occultauit) tamen Petrus per literas suas, quas posteaquā fuerat ex vinculis elapsus, ad oēs vbiq; misit ecclesias, eadē omnib⁹ patefecit. Qui vt ex carcere effugerat, ad Damasum pontificē Romanū aduolauit. Proinde Ariani, licet numero pauci, ecclesijs tamen Alexandrinis de integro potiūtur. Non lōgo tēporis interuallo interiecto, ex edicto Imperatoris mandatum est, vt oēs qui fidē Consubstantialis tenebant, nō Alexandria solū, sed ex vniuersa etiā Aegypto penitus expellerentur. Quinetiā præfecto imperatū, vt cū ingentibus copijs, oēs vbiq; persequeretur, quos Lucius indicaret. Eodē tēpore monasteria in solitudine direpta, diuexata, & crudeliter expugnata fuere. Nam inermes, qui ne manū quidē ad ictum repellendum extēdere volebant, viri armati aggressi, adeo miserādum in modū enecarūt, vt scelera in eos admīssa, nullo dicendi genere explicari possint.

*De sancto Ammone monacho, & alijs viris sanctis
ex Euagrii historia. CAP. XVIII.*

SED quoniā in monasteriorū quæ in Aegypto erāt incidimus mentionē, nihil obstat, quo minus de eisdē pauca disseramus. Ea loca, quæ dicuntur ἀσκητικὰ, id est in quibus monastica viuēdi disciplina excolitur, quamquā fortasse in Aegypto ante longū tēporis spatiū initiū sumpsere, tamen ab Ammone, viro sanctissimo fuere multo magis aucta amplificataq;. Qui cū adolescens esset, à nuptiis abhorruit illē quidē, sed tamē cū nonnulli amicorū eum hortarentur, vt non ita contumeliose nuptias infectaretur, sed vxorē duceret, illis morem gessit, venitq; ad nuptias. Ac statim, vt virginē è thalamo exemerat, & consueta cum pompa in interiorius deduxerat cubiculum, tandē vbi necessarij illius decessissent, airepto in manum libro epistolas Pauli complectenti, primum epistolam illius Apostoli ad Corinthios cepit legere, præceptaq; illius de nuptis coniugi exponere:

R. 2 deinde